

Regeling omtrent de vestiging en uitbreiding
van ondernemingen van nijverheid
(Bedrijfsvergunningenwet)

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN ANTWOORD

No. 7

Opgave van wettelijke regelingen, die de vrijheid van vestiging of uitbreiding van ondernemingen beperken, voorzover deze
ressorteren onder de Ministers van Economische Zaken of van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening

A. Ministerie van Economische Zaken

1. *Mijnwet 1810 (met uitvoeringsbesluiten).*

Artikel 5 van deze wet bepaalt, dat mijnen niet mogen worden geëxploiteerd dan krachtens een concessie. Een en ander wordt nader geregeld in de uitvoeringsbesluiten.

2. *Vestigingswet Kleinbedrijf 1937 (Stb. 619, sedert gewijzigd). Hierop gebaseerd ruim 50 vestigingsbesluiten, omvattende ca. 120 bedrijfstukken.*

De strekking van deze wet is het weren van onbekwamen in de verschillende takken van detailhandel, ambacht of kleine nijverheid. Op verzoek van organisaties van ondernemers kan bij algemene maatregel van bestuur voor vestiging van een inrichting tot uitoefening van het betrokken bedrijf het bezit van een vergunning van de Kamer van Koophandel en Fabrieken worden voorgeschreven. Deze vergunning wordt alleen verleend, indien aan bij die algemene maatregel te omschrijven minimum-eisen van creditwaardigheid, handelskennis en vakbekwaamheid is voldaan.

Zoals bekend, is momenteel bij de Staten-Generaal ahangig het ontwerp-Vestigingswet Bedrijven. Dit zal — indien goedgekeurd — in de plaats treden van de bovengenoemde wet.

3. *Besluit Algemeen Vestigingsverbod Kleinbedrijf 1941 (Stct. 234).*

Het besluit verbiedt het vestigen van een inrichting tot uitoefening van een bepaald bedrijf zonder vergunning van de Minister, indien deze dat bedrijf heeft aangewezen.

Aanvankelijk lag de als gevolg van de oorlogsomstandigheden steeds toenemende goederenschaarste aan dit besluit ten grondslag. Sinds het tekort aan goederen in de jaren 1948/1949 werd opgeheven, wordt het besluit toegepast in de geest van de Vestigingswet Kleinbedrijf 1937.

Ook dit besluit zal bij totstandkoming van de Vestigingswet Bedrijven komen te vervallen.

4. *Besluit van 3 September 1942, betreffende vestiging als makelaar (Stct. 171).¹⁾*

Krachtens dit besluit is de vestiging als makelaar aan een vergunning van de Minister gebonden. Door middel van het invoeren van een vergunningstelsel heeft men aan de min of meer negatieve bepaling van artikel 62 van het Wetboek van Koophandel een meer positief karakter willen verlenen, name-

lijk door de rechterlijke beëdiging te doen afhangen van de vergunning, die niet wordt verleend dan na een onderzoek naar de bekwaamheid van de betrokkene.

5. *Besluit van 16 Februari 1944, betreffende het uitoefenen van het bedrijf van tussenpersoon in onroerende goederen en van dat van veilinghouder, alsmede betreffende het houden van veilingen (Stct. 44).¹⁾*

Dit besluit werd vastgesteld in navolging van het makelaarsbesluit. In de betrokken bedrijven bleek een groot aantal ondeskundigen werkzaam. Het besluit beoogt sanering met behulp van een vergunningstelsel. Ook de in het bedrijf van veilinghouder voorkomende misstanden konden langs deze weg worden tegengegaan.

6. *Wet op het afbetalingsbedrijf (Stb. 1936, 605).*

De wet is te zien als een publiekrechtelijke regeling naast de in het Burgerlijk Wetboek opgenomen bepalingen omtrent de overeenkomst van koop en verkoop op afbetaling. Op grond van artikel 1 is uitoefening van het bedrijf aan een door de Kamer van Koophandel en Fabrieken te verstrekken vergunning gebonden. Deze wordt verleend, tenzij om bepaalde redenen misbruik ten nadele van de koper is te vrezen.

7. *Besluit van 17 April 1942, betreffende de uitoefening van het zogenaamde spaar- en betaalzegelkasbedrijf (Stct. 16).*

De bij bovengenoemde bedrijven voorkomende gevaren, die het publiek liep als gevolg van de ondeskundigheid van de in die bedrijven werkzame personen, noopten ook hier tot ingrijpen, teneinde de uitoefening van het bedrijf aan beperkende bepalingen te onderwerpen.

B. Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening

1. *Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941 (Verordeningblad 1941, 69).*

Op dit besluit zijn gebaseerd een aantal erkeningsreglementen, omvattende een groot aantal bedrijfstukken op het gebied van de voortbrenging van, de handel in en de verwerking van voedselvoorzieningsproducten, alsmede van de niet voor de voedselvoorziening bestemde landbouwproducten.

2. *Wet op de Walvisvangst (Stb. 1951, 98).*

Op grond van deze wet is het vangen, doden of verwerken van walvissen aan een vergunning van de Minister gebonden.

¹⁾ Bij totstandkoming van de Vestigingswet Bedrijven zal met de inwerkingtreding van deze wet bovengenoemd besluit komen te vervallen.